

วันเวลาแห่งพันธกิจของพระเยซู

Lesson 2 for July 13, 2024

“พระเยซูตรัสกับพวกเขา
ว่า “จงตามเรามา” เรา
จะตั้งท่านให้เป็นผู้หาคน
ตั้งหาปลา”

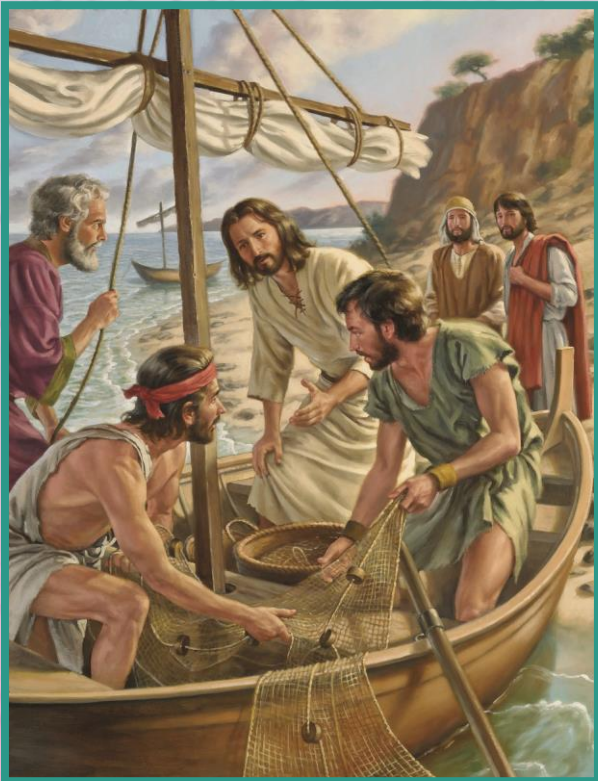
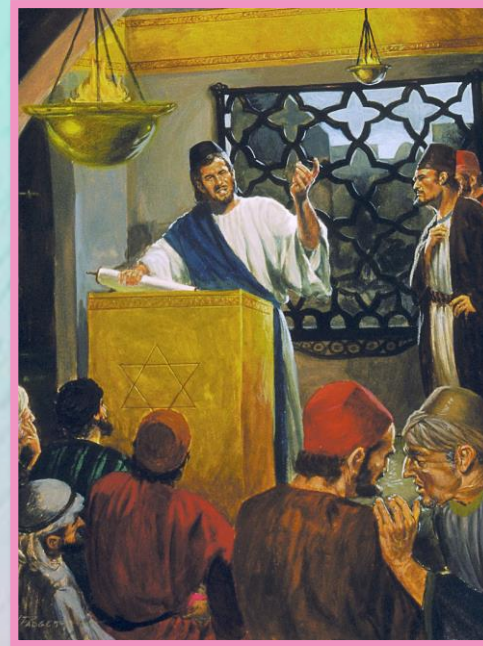
(มาระโก 1:17, NKJV)

หนึ่งวันในชีวิตของพระเยซูจะเป็นอย่างไรบ้าง? จะเป็นอย่างไรถ้าเราใช้ชีวิตกับพระองค์เป็นเวลาหนึ่งสัปดาห์เต็ม?

มาระโกช่วยให้เราสามารถดำเนินชีวิตและพบกับประสบการณ์นี้ในส่วนสุดท้ายของบทแรกของเขา (มาระโก 1:16-45)

เราจะติดตามพระเยซูโดยเริ่มจากการเรียกชาวประมงกลุ่มหนึ่งให้ติดตามพระองค์เต็มเวลา และร่วมไปกับวันสะบาโตที่วุ่นวาย และสุดท้ายเราจะได้เห็นว่าคุณธรรมนิยมประจำวันของพวกเขาเป็นอย่างไร?

➡ **กิจกรรมพิเศษ:**

🟠 เรียกอัครสาวก **มาระโก 1:16-20.**

➡ **กิจกรรมในวันสะบาโต:**

🟢 เทศนาในธรรมศาลา **มาระโก 1:21-28.**

🟡 การเยียวการรักษา **มาระโก 1:29-34.**

➡ **กิจกรรมแต่ละวัน:**

🟠 อธิษฐาน และเทศนา. **มาระโก 1:35-39.**

🟡 การรักษา และปฏิบัติตามพระบัญญัติ **มาระโก 1:40-45.**

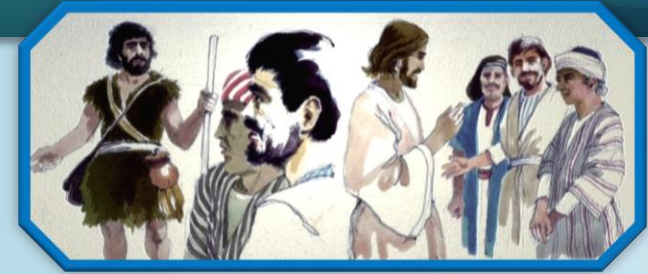
กิจกรรมพิเศษ

เรียกอัครสาวก

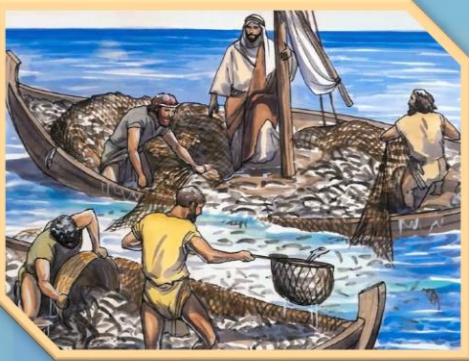
“พระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “จงตามเรามา เราจะตั้งพวกท่านให้เป็นผู้หาคนเหมือนหาปลา (มาระโก 1:17)

มาระโกโดดเด่นด้วยความกะทัดรัดของข้อเขียนของเขา ซึ่งหากเราไม่ศึกษาพระกิตติคุณอื่นร่วมด้วย เราอาจได้ข้อสรุปที่ผิดพลาดเกี่ยวกับการทรงเรียกนี้

นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่คนเหล่านี้มาพบพระเยซู ในฐานะสาวกของยอห์นผู้ให้บัพติศมา พวกเขาเคยได้ยินถ้อยคำของพระองค์เกี่ยวกับพระเยซูและติดตามพระองค์ไป คนแรกที่ทำเช่นนั้นคืออันดรูว์และยอห์น ตามมาด้วยพี่น้องของพวกเขา (ยน. 1:35-42)

พระเยซูทรงเทศนาจากเรือของเปโตร และแล้วเหตุการณ์อัศจรรย์ก็เกิดขึ้น อวนของพี่น้องทั้งสองก็เกือบขาดตามจำนวนปลาที่จับได้มากมาย (ลูกา 5:1-7) ขณะที่ยากอบและยอห์นกำลังซ่อมอวน เปโตรก็ทรุดลงแทบพระบาทพระเยซู (ลูกา 5:8-11)

ยากอบและยอห์นละพ้อให้ดูแลธุรกิจของครอบครัว ส่วนเปโตรและแอนดรูว์ละทิ้งอาชีพการงานเพื่อเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ โดยการเชื่อฟังการทรงเรียกของพระเยซู พวกเขาเปลี่ยนชีวิตของพวกเขาและชีวิตของคนทั้งโลก

กิจกรรมในวันเสบาโต

เทศนาในธรรมศาลา

“พระองค์กับพวกเขาจึงเข้าไปในเมืองคาเปอร์นาอุม และพอถึงวันสะบาโตพระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลาเทศนาสั่งสอน” (มาระโก 1:21).

พระกิตติคุณระบุไว้ชัดเจนว่าการไปธรรมศาลาในวันสะบาโตเป็นธรรมเนียมของพระเยซู ไม่ใช่เหตุการณ์เฉพาะกิจแต่ครั้ง (ลูกา 4:16)

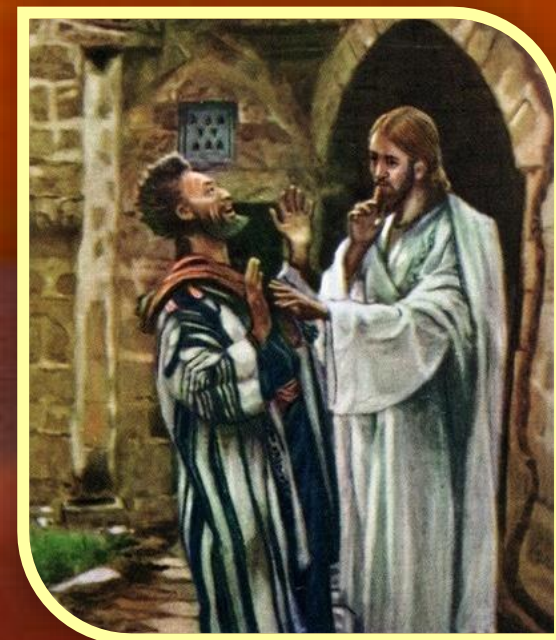

ผู้คนมีปฏิกริยาอย่างไรต่อคำเทศนาขององค์พระเยซู? (มาระโก 1:22).

แต่ไม่ใช่ทุกคนที่มีความสุข ศัตรูตัดสินใจหยุดยั้งการสอนของพระองค์โดยหวังว่าจะลบล้างอิทธิพลของพระเยซู (มาระโก 1:23-26) การสอนอย่างจริงจังของพระองค์ทำให้ผู้คนได้รับอิทธิพลจากพระองค์มากยิ่งขึ้น (มาระโก 1:27-28)

ข้อเท็จจริงสามประการจากเรื่องราวเหล่านี้:

1. มีปีศาจอยู่ในโบสถ์ มี “ข้าวละมาน” ในคริสตจักร และเราไม่สามารถแยกแยะได้ (มธ.13:24-30)
2. ปีศาจรู้ว่าพระเยซูเป็นใคร และมองหาวิธีที่จะต่อต้านอิทธิพลของพระองค์
3. พระเยซูทรงสั่งให้เขาเงิบ ไม่ใช่เวลาที่จะประกาศตนอย่างเปิดเผยว่าเป็นพระเมสสิยาห์

การเย็บวชิราภิเษก

“ในเย็นวันนั้นเมื่อดวงอาทิตย์ตกแล้ว คนทั้งหลายพาบรรดาคคนเจ็บป่วย และคนที่มีผีสิงมาเฝ้าพระองค์”
(มาระโก 1:32)

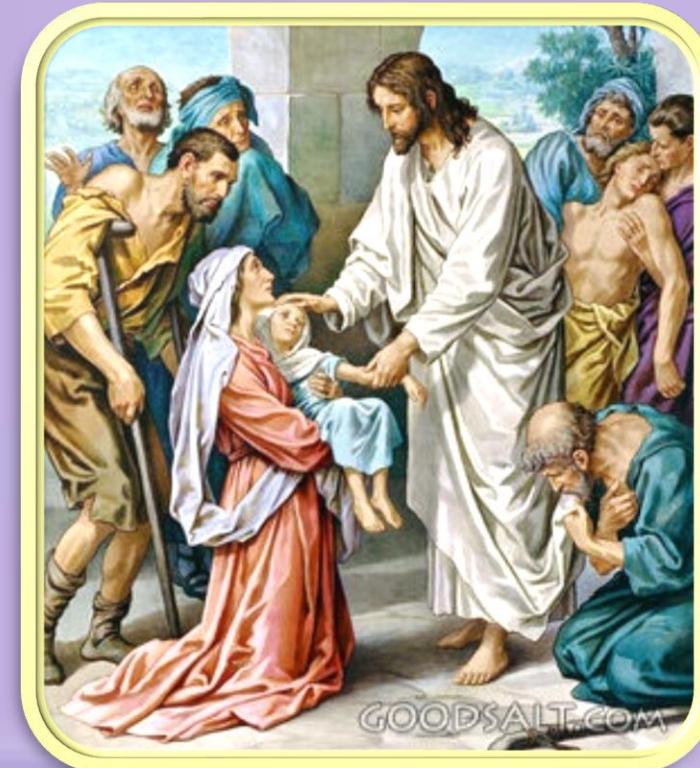
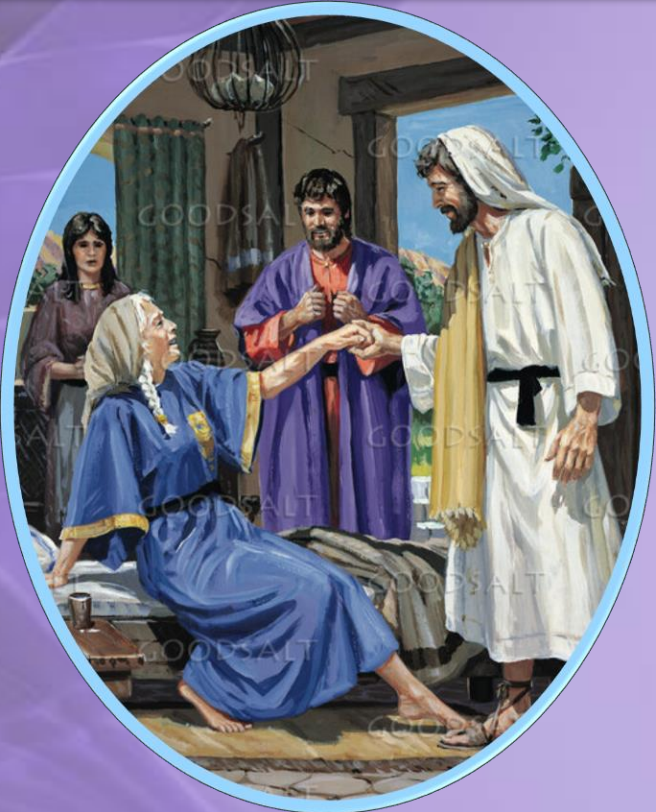
เมื่อสิ้นสุดการนมัสการในธรรมศาลา พระเยซูเสด็จร่วมกับสาวกสี่คนไปที่บ้านของเปโตรเพื่อร่วมรับประทานอาหาร
อย่างเป็นทางการ (มาระโก 1:29)

ขณะที่พวกเขา กำลังจัดโต๊ะ พวกเขาทูลพระเยซูเกี่ยวกับแม่ยายของเปโตรที่เป็นไข้ (มาระโก 1:30) เมื่อหายโรคแล้ว
หญิงคนนี้อุทิศตนเพื่อรับใช้ทุกๆ คน (มาระโก 1:31) ประโยชน์ที่พระเยซูประทานแก่เรากระตุ้นให้เราปรารถนาที่จะ
แบ่งปันสิ่งเหล่านั้นกับผู้อื่น

ปาฏิหาริย์ที่ผีเข้าสิงนั้นเป็นหัวข้อสนทนาในบ้านหลายหลังในเมือง
คาเปอร์นาอุม ดังนั้นเมื่อสิ้นสุดชั่วโมงศักดิ์สิทธิ์ของวันสะบาโต เมื่อดวง
อาทิตย์ตก พวกเขาจึงพาคนป่วยจำนวนมากมาหาพระเยซูเพื่อรับการ
รักษา (มาระโก 1:32-34)

ช่างน่ายินดีจริงๆ! เสียงโห่ร้องสรรเสริญดังก้องอยู่ในบ้านของซีโมน! และไม่เพียงแต่
สรรเสริญการหายโรคเท่านั้น พระเยซูยังทรงปีติยินดีที่นำการรักษาโรคมาให้พวกเขา
ด้วย

หลังจากเหน็ดเหนื่อยมาทั้งวัน จนดิ๊กตั้น ในที่สุดพระเยซูก็สามารถพักผ่อนได้

กิจกรรมในแต่ละวัน

การอธิษฐาน และการเทศนา

“ในเวลาเช้ามีตพระองค์ทรงลุกขึ้นเสด็จออกไปยังที่สงบ และทรงอธิษฐานที่นั่น” (มาระโก 1:35)

ในวันอาทิตย์ เหล่าสาวกรอพระเยซูเทศนาในเมือง แต่แผนการของพระเยซูแตกต่างออกไป พระองค์จะต้องเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นมากมายด้วยคำพูดและการกระทำของเขา (มาระโก 1:36-39)

แต่พระเยซูไม่ได้ทำตามความคิดริเริ่มของพระองค์เอง ตามปกติแล้วเขาจะไปคุยกับพระบิดา ของเขาก่อนเพื่อจะได้บอกสิ่งที่เขาต้องทำในวันนั้น (มก. 1:35; ยน. 8:28)

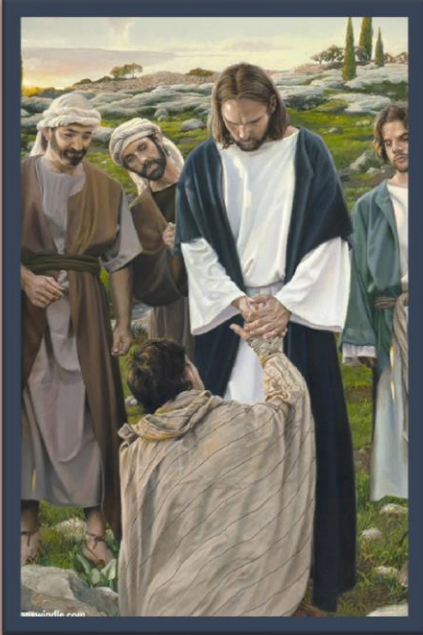

ทุกวันพระเยซูทรงแสวงหาพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน และพระองค์ทรงเชิญเราให้เลียนแบบพระองค์ (มาระโก 6:46; ลูคา 3:21; 5:16; 9:18; 11:1; 18:1) ในสถานการณ์พิเศษ พระองค์ทรงอุทิศเวลา อธิษฐานทั้งคืน (ลูคา 6:12-13; มธ. 14:21-23)

เช่นเดียวกับพระเยซู เราไม่ควรแสวงหาพระเจ้าทุกวันด้วยการอธิษฐานเพื่อทราบพระประสงค์ของ พระองค์มิใช่หรือ? ในสถานการณ์พิเศษ เราจะไม่แสวงหาพระองค์โดยเฉพาะในการอธิษฐานไม่ใช่ หรือ?

เยียวยารักษา และเคารพพระบัญญัติ

“ระวังอย่าบอกเรื่องนี้กับใคร แต่จงไปแสดงตัวต่อปุโรหิตและถวายเครื่องบูชาตามที่โมเสสสั่งไว้สำหรับการชำระตัวของท่านเพื่อเป็นพยานแก่พวกเขา” (Mark 1:44)

คนโรคเรื้อนซึ่งแยกตัวจากการสัมผัสของมนุษย์เนื่องจากความเจ็บป่วยของเขา ได้คุกเข่าต่อหน้าพระเยซูเพื่อขอการรักษา (ลวด. 13:45; มาระโก 1:40)

ต่อหน้าฝูงชน ดูเหมือนพระเยซูทรงกระทำสิ่งที่ขัดต่อธรรมเนียมปฏิบัติ พระองค์ทรงแตะต้องคนโรคเรื้อน จึงเป็นมลทิน แต่แทนที่จะได้รับความไม่สะอาดของคนโรคเรื้อน คนโรคเรื้อนกลับได้รับการรักษาจากพระเยซู

เมื่อเรามาหาพระเยซูพร้อมกับบาปและความโสโครกของเรา พระองค์จะไม่ทรงพรากจากเรา พระองค์จะประทานการอภัยโทษและการรักษาแก่เรา ทำให้เราสะอาดเหมือนพระองค์

หลังจากรักษาเขาแล้ว พระองค์ก็ออกคำสั่งสองข้อโดยมีจุดประสงค์สองประการ (มาระโก 1:44)

ไปสำแดงตัวแก่ปุโรหิต

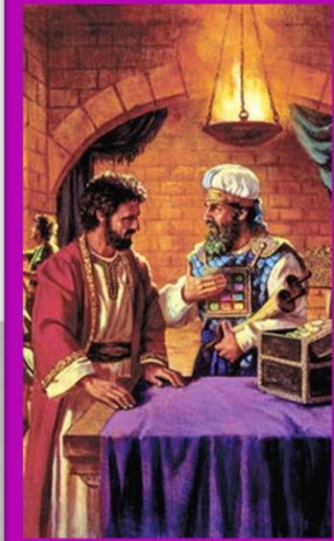
เก็บเป็นความลับ

พระองค์ทรงสำแดงถึงความเคารพในพระบัญญัติ

พระองค์ให้โอกาสเหล่าปุโรหิตที่จะยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์

พระองค์ทรงป้องกันไม่ให้เหล่าปุโรหิตมีจิตใจที่ไม่ยุติธรรมต่อคนที่เป็โรคเรื้อน

พระองค์ทรงหลีกเลี่ยงการกระตุ้นให้เกิดการแตกตื่นถึงการเสด็จมาของพระเมสสิยาห์

“พระชนม์ชีพของพระเจ้าช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลกไม่ใช่เรื่องง่าย แต่พระองค์ไม่เคยเบื่อกับการทำงานเพื่อช่วยเหลือผู้สูญหาย พระองค์ทรงดำเนินชีวิตอย่างไม่เห็นแก่ตัวตั้งแต่ประสูติจนสิ้นพระชนม์ พระองค์ไม่ได้ทรงพยายามหลีกเลี่ยงจากการทำงานหนักและการเดินทางที่เหน็ดเหนื่อย พระองค์ตรัสว่าบุตรมนุษย์ “ไม่ได้มาเพื่อรับการปรินิบัติ แต่มาเพื่อรับใช้และสละชีวิตเพื่อไถ่คนเป็นอันมาก” มัทธิว 20:28. นี่คือการกระทำใหญ่ประการหนึ่งในชีวิตของพระองค์ ทุกสิ่งทุกอย่างมีความสำคัญน้อยกว่า การทำตามพระประสงค์ของพระเจ้าและทำงานของพระองค์ให้สำเร็จก็เหมือนกับอาหารและเครื่องดื่มสำหรับพระองค์ “ไม่มีการคิดถึงตนเองในงานของพระองค์”